

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 19. Noaillii Cardinalis epistola ad Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. ticulos approbarit, ubique tamen jacti-
 A. C. 1725. tabant, Papam saltem fuisse pollicitum,
 quod Constitutionis explicationes edere,
 & hos articulos approbare velit: Ast Beaumontius Santonensis Episcopus,
 cum de veritate hujus rumoris vehe-
 menter dubitaret, Nuntium Apostoli-
 cum enixe rogabat, ut ex ipsius Pon-
 tificis ore & calamo certam hac super
 re notitiam haurire haud cunctaretur;
 interim vero hunc libellum ipsus cen-
 suris perstrinxit, ejusque lectionem suis
 Diæcesanis severe inhibuit. Evoluto
 postmodum Mense Cardinalis Pauluc-
 cius datis ad Nuntium Apostolicum
 literis significabat, Episcopum hosce
 articulos proscribendo ex aße Pastora-
 lis officii partes adimplevisse & Refra-
 ctariorum calumnias ac mendacia suo
 decreto ad ultimas usque fæces dete-
 xisse, ac propterea Pontificis gratiam
 & applausum novo hoc Zeli sui erga
 sanam doctrinam specimine fuisse pro-
 meritum.

§. XIX.

*Noaillii Cardinalis epistola ad
Papam.*

His tamen omnibus sinistris sui con-
 siliis successibus minime terrebatur
 Cardinalis Noaillus, sed a suæ factio-
 nis

nis Aſſeclis de proxima, & quidem ^{Sæc.XVII.}
 Pontificia articulorum approbatione A.C. 1725.
 male persuasus, literas die vigesima
 tertia Julii ad Papam dedit, quibus
 effictim petebat, ut nuper Romam
 transmissos doctrinæ articulos in illo
 approbaret Brevi, quod sua Sanctitas
 „ad ipsum mox mittere decrevisset,
 „quamprimum ipſe mandati formulam
 „Roma transmissam publici juris feciſ-
 „ſet: postea exposuit Noaillius, se qui-
 „dem hanc epistolæ ideam recepiſſe,
 „ſe tamen eam amplecti haud poſſe,
 „eoquod verbis minus honorificis eſſet
 „concepta, & pura ſimplexque accep-
 „tatio novos, gravioresque tumultus
 „excitatura eſſet, aliunde vero fi In-
 „ſtructionem Pastoralem, & quicquid
 „contra Constitutionem ſcripſiſſet, e-
 „giffetque, revocare vellet, eo ipſo Ec-
 „clesiæ Gallicanæ doctrinas everteret;
 „ſe quidem ob reverentiam de termi-
 „nis oppido duris, quibus mandati
 „formula nuper transmifſa eſſet con-
 „cepta, non conqueri, ſperare tamen,
 „Pontificem perlecto eo mandato, quod
 „ipſe Romam transmifſurus eſſet, haud
 „amplius Romanæ illius formulæ re-
 „cordaturum, ſed potius idem Breve,
 „quod antea ſe Parisios mifſurum pol-
 „licitus eſſet, abſdubio expediturum.,
 Huic igitur epistolæ aliud mandatum

H 3

longe

Sæc. XVIII. longe diversum ab eo, cuius ideam
A. C. 1725. Roma acceperat, adjunxit, sponsione
facta, se max Constitutionem acceptu-
rum, quamprimum exoptatum Breve
Pontificium recepisset. Hæc ubi Ro-
hanius & Bisius Cardinales, necnon
Fleurius Forojuvensis Episcopus resci-
verant, illico die vigesima nona Octo-
bris ad Papam perscripsere, mirari se
vehementer, quod Noaillius de Consti-
tutionis, quæ tamen jam ubique re-
cepta esset, acceptandæ modo primum
delerare præsumeret, & suæ Sancti-
tati acceptationis formulam ab ea, qua
hucusque omnes ceteri Episcopi usi
fuissent, penitus diversam proponere
auderet. Horum ergo literas unacum
Noaillii mandato Pontifex ad Congre-
gationem nuper hac de caussa erectam
remisit, & Pipiæ Cardinali tunc ab-
senti Cardinalem Falconerium subro-
gavit; demum vero eis adhuc Daviam,
Origium & Scottum Cardinales adjun-
xit præter Prosperum Lambertinum
postea Pontificem, Assideum sacri Offi-
cii Assessorem, & tres Theologos Pa-
trem Sellerium Dominicanum, S. Pa-
latii Magistrum, P. Baldratium Ord.
S. Francisci, & P. Porciam Benedicti-
num.

§. XVIII.